

Súd: Krajský súd Nitra
Spisová značka: 9CoP/44/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4121203186
Dátum vydania rozhodnutia: 17. 02. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Andrea Szombathová Poláková
ECLI: ECLI:SK:KSNR:2022:4121203186.2

Uznesenie

Krajský súd v Nitre, v senáte zloženom z predsedníčky senátu Mgr. Andrey Szombathovej-Polákovvej a členiek senátu Mgr. Ingrid Radošickej Vallovej a JUDr. Kataríny Marčekovej, v právnej veci účastníkov konania - manželov: A. H., nar. XX. XX. XXXX, bytom H., I. XXXX/X, zastúpenej JUDr. Daliborom Pavelkom, advokátom, so sídlom Hlohovec, Pribinova 46 a K. H., nar. XX. XX. XXXX, bytom X. pri R., R. XXX/XXX, zastúpeného VESTENICKÁ & BD advokátska kancelária, s. r. o., so sídlom Bratislava, Ševčenkova 5, IČO: 50 217 020, o návrhu manželky na rozvod manželstva a úpravu pomerov rodičov na čas po rozvode manželstva k maloletým deťom H.: K., nar. XX. XX. XXXX a I., nar. XX. XX. XXXX, bytom u matky, zastúpeným Úradom práce, sociálnych vecí a rodiny Nitra, Štefánikova tr. 88, ako kolíznym opatrovníkom, o odvolaní manžela proti rozsudku Okresného súdu Nitra zo dňa 31. augusta 2021 č. k. 11P/41/2021-52 takto

rozhodol:

Odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie z r u š u j e a vec mu vracia na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

odôvodnenie:

1. Napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie manželstvo účastníkov konania manželky A. H., rod. T., nar. XX. XX. XXXX a manžela K. H., nar. XX. XX. XXXX, uzatvorené dňa 18. 06. 2016 v Hlohovci, zapísané v knihe manželstiev Matričného úradu Hlohovec vo zväzku XXII, ročník 2016, na strane 136, pod poradovým číslom 61 rozviedol. Na čas po rozvode zveril maloleté deti H.: K., nar. XX. XX. XXXX a I., nar. XX. XX. XXXX do osobnej starostlivosti matky s tým, že obaja rodičia budú maloleté deti zastupovať a spravovať ich majetok. Otcu zaviazal prispievať na výživu maloletého K. výživným v sume 160 eur mesačne a maloletej I. výživným v sume 140 eur mesačne, ktoré výživné je otec povinný platiť k rukám matky vždy do 15-teho dňa príslušného mesiaca vopred počnúc právoplatnosťou rozsudku o rozvode. Súčasne súd prvej inštancie upravil styk otca s maloletými deťmi tak, že otec je oprávnený stretávať sa s maloletým K. každý párný týždeň v príslušnom kalendárnom roku od piatka 18.30 hod. do bezprostredne nasledujúcej nedele 18.30 hod., počas pracovného týždňa každú stredu od 16.00 hod. do 18.30 hod., v čase letných školských prázdnin prvý plný júlový týždeň od pondelka 10.00 hod. do nedele 18.00 hod. a tretí plný júlový týždeň od pondelka 10.00 hod. do nedele 18.00 hod. a druhý plný augustový týždeň od pondelka 10.00 hod. do nedele 18.00 hod., v čase zimných školských prázdnin v nepárnom kalendárnom roku od 24. 12. 9.00 hod. do 17.00 hod., od 27. 12. 9.00 hod. do 30. 12. 18.00 hod. a od 01. 01. nasledujúceho kalendárneho roka od 10.00 hod. do 04. 01. 18.00 hod. a v párnom kalendárnom roku od 24. 12. 17.00 hod. do 25. 12. 18.00 hod. a od 31. 12. 9.00 hod. do 04. 01. 18.00 hod. nasledujúceho kalendárneho roka, v čase Veľkonočných sviatkov v každom párnom kalendárnom roku od štvrtka 9.00 hod. do soboty 18.30 hod. a v každom nepárnom kalendárnom roku od nedele 9.00 hod. do utorka 18.00 hod. Otec je oprávnený stretávať sa s maloletou I. počas pracovného týždňa každú stredu od 16.00 hod. do 18.30 hod. a každý párný týždeň v príslušnom kalendárnom roku v nedeľu od 10.00 hod. do 18.30 hod., v čase zimných školských prázdnin v nepárnom kalendárnom roku od 24. 12. 9.00 hod. do 17.00 hod., v párnom kalendárnom roku od 25. 12. 9.00 hod. do 18.00 hod., v čase Veľkonočných sviatkov v každom párnom kalendárnom roku v sobotu od 9.00 hod. do 18.30 hod. a v

každom nepárnom kalendárnom roku od nedele 9.00 hod. do 18.30 hod. Matke súčasne uložil povinnosť maloleté deti na styk s otcom riadne pripraviť, v určenom čase pred miestom bydliska detí odovzdať deti otcovi a v určenom čase maloleté deti pred miestom bydliska detí prevziať od otca deti späť. Otcovi uložil povinnosť maloleté deti v určenom čase pred miestom bydliska detí prevziať od matky a v určenom čase maloleté deti pred miestom bydliska detí odovzdať matke späť. O trovách konania rozhodol tak, že žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov konania. Rozhodnutie po právnej stránke odôvodnil ustanoveniami § 18, § 23 ods. 1, 2, 3, § 24 ods. 1, 4, § 62 ods. 1, 2, 4, 5, § 75 ods. 1, § 76 ods. 1, § 78 ods. 1 Zákona o rodine, § 100, § 52 CMP. Uviedol, že navrhovateľka - manželka sa svojím návrhom doručeným súdu prvej inštancie dňa 10. 03. 2021 domáhala rozvodu manželstva s manželom a úpravy práv a povinností rodičov na čas po rozvode manželstva k maloletým deťom H.: K., nar. XX. XX. XXXX a I., nar. XX. XX. XXXX. Svoj návrh odôvodnila tým, že od januára 2021 nežijú s manželom v spoločnej domácnosti, nakoľko medzi nimi vznikali nezhody v dôsledku nezabezpečenia vlastného bývania, ako aj z dôvodu rozporov so svokrovcami, s ktorými bývali v spoločnej domácnosti. Pri ich hádkach si ju manžel nikdy nezastal a postavil sa na stranu svojich rodičov, taktiež preferoval trávenie času s kamarátmi a svojou rodinou a medzi manželmi následne vznikali nezhody v dôsledku rozdielnych postojov a názorov na vedenie domácnosti a výchovu maloletých detí. Aktuálne žije navrhovateľka aj s maloletými deťmi v domácnosti svojich rodičov a otec maloletých detí ich pravidelne navštevuje. Navrhovateľka svojím návrhom tiež žiadala zveriť maloleté deti do jej osobnej starostlivosti a zaviazat' otca prispievať na ich výživu sumou 240 eur na maloletého K. a sumou 160 eur na maloletú I.. Súd prvej inštancie ďalej uviedol, že manželstvo účastníkov konania bolo uzavreté dňa 18. 06. 2016 v H.. Z manželstva pochádzajú dve maloleté deti K., nar. XX. XX. XXXX a I., nar. XX. XX. XXXX. Podľa vyjadrenia manželky bolo manželstvo uzatvorené z lásky, spočiatku harmonické a plnilo svoje funkcie. Počas trvania manželstva sa začali komplikácie, postupne sa názory manželov na vedenie spoločného života stále viac líšili, začali nezhody, začala sa vytrácať dôvera, úcta a rešpekt, čo vyústilo k citovému odcudzeniu, a je presvedčená, že manželstvo sa nachádza v takom trvalom, hlbokom a nenapraviteľnom rozvrate, že je vylúčené obnovenie manželského spolužitia, ako aj obnovenie plnenia funkcií manželstva. Manželia nežijú v spoločnej domácnosti a manželstvo je len formálnym zväzkom. Matka maloletých detí zabezpečuje osobnú starostlivosť o maloleté deti, žijú u jej rodičov v H., ktorým prispieva na domácnosť 100 eur mesačne. Jej otec je dôchodca a mama je na invalidnom dôchodku. Momentálne je matka na rodičovskej dovolenke a poberá rodičovský príspevok a prídavok na deti v sume 425 eur mesačne. Manžel jej dobrovoľne prispieva 300 eur mesačne na obe deti. Matka platí deťom stavebné sporenie 40 eur mesačne a poisťku pre K. 20 eur mesačne. Ostatné výdavky má bežné na stravu, drogériu a ošatenie. Manžel býva v 7-izbovom rodinnom dome so svojimi rodičmi, ktorým prispieva na domácnosť sumou 150 eur mesačne. Pracuje v spoločnosti TSG Slovak Republic na pozícii servisného technika - elektrikára s príjmom v sume 1 380 eur mesačne. Spláca spotrebný úver vo výške 350 eur mesačne. Nevlastní žiadne nehnuteľnosti, vlastní auto Volkswagen Transporter - dodávka r. v. 2003. Zo správy úradu práce, sociálnych vecí sa rodiny zo šetrenia pomerov vyplýva, že v domácnosti otca neboli zistené žiadne nedostatky a hygiena bola na veľmi dobrej úrovni. Obe maloleté deti majú zdravotný stav v poriadku, nemajú naň zvýšené výdavky. Navštevujú všeobecného lekára MUDr. Adama Turoňa. Matka uviedla, že na stravu pre maloletú I. vynaloží 100 eur mesačne, čo sa týka umelého mlieka, dojčenskej vody, plienok, vlhčených obrúskov a podobne. Výdavky na stravu maloletých detí sú na potraviny 120 eur mesačne. Maloletý K. žiadne platené aktivity nateraz nemá, za materskú školu sa bude platiť 56 eur mesačne, čo je za pobyt a stravu. U malotej I. sú vyššie výdavky v súvislosti s konzumáciou umelej mliečnej výživy, mlieko na dva týždne je v hodnote približne 90 eur. Ostatné výdavky sú bežného charakteru na stravu, ošatenie a hygienické potreby. Na základe vykonaného dokazovania dospel súd prvej inštancie k záveru, že vzťahy medzi účastníkmi konania sú tak vážne narušené a trvalo rozvrátené, že manželstvo si neplní svoj spoločenský účel. Manželia spoločne nehospodária, intímne sa nestýkajú, pričom manželstvo si neplní ani svoje ďalšie funkcie. Keďže u manželov neexistuje perspektíva vzájomného obnovenia citových väzieb a manželského spolužitia, pričom s návrhom na rozvod manželstva vyjadril súhlas aj odporca, súd návrhu manželky vyhovel a manželstvo účastníkov konania rozviedol. Keďže s konaním o rozvod manželstva je spojené konanie o úpravu pomerov manželov k ich maloletým deťom na čas po rozvode manželstva, súd upravil práva a povinnosti rodičov na čas po rozvode manželstva k maloletým deťom H. tak, že maloleté deti zveril do osobnej starostlivosti navrhovateľky, tak ako to žiadali obaja rodičia. Pri určovaní vyživovacej povinnosti prihliadol súd na možnosti, schopnosti a majetkové pomery oboch rodičov, ako aj na vek a odôvodnené potreby maloletých detí a sumu 160 eur mesačne na maloletého K. a sumu 140 eur na maloletú I., považoval za primeranú na krytie odôvodnených potrieb maloletých detí zo strany otca. Styk s maloletými deťmi súd upravil tak, ako žiadali obaja rodičia. Takáto úprava styku je aktuálne v súlade so záujmami oboch maloletých detí, taktiež súd uviedol, že nemusí ísť

o trvalú úpravu styku otca s maloletými deťmi, najmä u maloletej I., vzhľadom na nízky vek maloletých detí. S poukazom na uvedené skutočnosti a najlepší záujem maloletých detí preto rozhodol súd tak, ako uvádza výroková časť jeho rozsudku. O trovách konania súd rozhodol v zmysle § 52 CMP tak, že žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov konania.

2. Rozsudok súdu prvej inštancie napadol včas podaným odvolaním manžel, namietajúc, že neboli splnené procesné podmienky, súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam a jeho rozhodnutie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci. Napriek tomu, že na poslednom pojednávaní vyjadril súhlas s návrhom na rozvod manželstva, s názorom súdu prvej inštancie o rozvode manželstva sa nestotožňuje a má za to, že v danom prípade nie sú splnené zákonné podmienky pre rozvod manželstva účastníkov konania. Súd prvej inštancie nevyužil všetky dostupné právne inštitúty za účelom dosiahnutia zmierenia účastníkov konania a odstránenia príčin rozvratu ich manželstva a bez ďalšieho len stroho konštatoval, že manželstvo neplní svoj spoločenský účel, aj keď tieto zákon upravuje, ale pri svojom rozhodnutí vychádzal iba zo subjektívnych vyjadrení navrhovateľky, pričom jeho vyjadrenia vôbec nezohľadnil. Od začiatku konania, už vo vyjadrení k návrhu navrhovateľky na rozvod manželstva, výslovne uviedol, že s návrhom manželstva nesúhlasí, nakoľko zastáva názor, že v danom prípade nie sú dané dôvody na rozvod ich manželstva, kedy sa podľa jeho názoru jedná iba o prechodný stav. Mal a naďalej má úprimný a skutočný záujem o obnovu manželského spoluzitia, a to aj v záujme ich maloletých detí. Napriek odmietavému postojú navrhovateľky k riešeniu rozvratu ich vzťahov prostredníctvom psychologického poradenstva, naďalej trval na svojom návrhu na obnovu manželského spoluzitia prostredníctvom psychologického poradenstva, nakoľko má za to, že zo strany navrhovateľky sa jedná iba o unáhlené a neuvážené rozhodnutia. Jeho súhlas s návrhom na rozvod manželstva, prednesený na poslednom pojednávaní, nemožno vyhodnotiť inak ako vyhrotené citové rozpoloženie a jeho sklamanie zo strany navrhovateľky, čo však nezodpovedá prejavu jeho skutočnej vôle. V tejto súvislosti namieta, že v danom prípade neboli splnené procesné podmienky na vydanie rozhodnutia o rozvode manželstva, nakoľko súd prvej inštancie nedostatočne skúmal príčiny rozvratu vzťahov medzi manželmi a rovnako sa nepokúsil ani o odstránenie príčin ich rozvratu, tak ako mu to ukladá zákon. Súd prvej inštancie pri svojom rozhodnutí vychádzal iba z nepreukázaných vyjadrení navrhovateľky, ktoré považuje za umelo vykonštruované a prekrútené, teda nezodpovedajú realite, a bez využitia akéhokoľvek právneho inštitútu za účelom pokusu o obnovenie manželského spoluzitia manželstvo účastníkov konania rozviedol. Nielenže v danom prípade neboli splnené zákonné podmienky pre rozvod manželstva, ale súd prvej inštancie ani nevedol účastníkov konania k odstráneniu príčin rozvratu, kedy ich ani nevyzval, aby sa o riešenie vzťahov pokúsili mediáciou, čím postupoval v rozpore s ust. § 96 Zákona o rodine. Mal tiež za to, že v danom prípade nebol ani dostatočne zistený skutkový stav veci, keďže súd prvej inštancie nedostatočným spôsobom zisťoval príčiny rozvratu manželstva, kedy vychádzal iba z nepreukázaných tvrdení navrhovateľky, čo v konečnom dôsledku viedlo aj k nesprávnemu právnomu posúdeniu veci a vydaniu nesprávneho rozhodnutia. Keďže s konaním o rozvod manželstva je spojené aj konanie o úpravu pomerov manželov k ich maloletým deťom na čas po rozvode manželstva, podáva odvolanie proti rozsudku súdu prvej inštancie nielen v časti o rozvode manželstva, ale aj v časti úpravy pomerov manželov k maloletým deťom. Nakoľko nesúhlasí s rozvodom manželstva, nesúhlasí ani s rozhodnutím súdu prvej inštancie, ktorým boli upravené ich rodičovské práva a povinnosti na čas po rozvode manželstva. Súd prvej inštancie pri určení výšky výživného nezohľadnil všetky odôvodnené potreby maloletých detí a rovnako aj reálne možnosti a schopnosti obidvoch rodičov, ako aj skutočnosť, že si maloleté deti pred realizáciou styku musia vyzdvihnúť v mieste ich bydliska a po ukončení realizácie styku tieto v mieste ich bydliska matke vrátiť, s čím má zvýšené výdavky vynaložené za účelom realizácie styku. Rovnako namieta aj úpravu styku s maloletými deťmi, keď súd prvej inštancie rozdielne upravil styk s maloletým K. v porovnaní s maloletou I., čo rozhodne neprispieva k budovaniu si jeho vzájomných vzťahov k obidvom maloletým deťom súčasne, pričom akékoľvek oddeľovanie styku s maloletými deťmi nepochybne nie je v ich záujme. Má za to, že vzhľadom na súrodenecký vzťah je potrebné, aby obidve maloleté deti mali s ním upravený styk rovnako. Súd prvej inštancie a rovnako aj kolízny opatrovník nezohľadnili všetky okolnosti daného prípadu a potreby maloletých detí. Je schopný sa o maloleté deti riadne postarať, čo matka žiadnym spôsobom ani nenamietala, a to aj v noci. Je priam žiaduce, aby obidve maloleté deti mali s ním rovnaký a dostatočný priestor na trávenie voľného času, ako aj na upevňovanie ich vzájomných vzťahov a ich ďalšie budovanie. Preto navrhol, aby styk s obidvomi maloletými deťmi bol upravený v rovnako rozsahu, teda, aby bol oprávnený sa s obidvomi maloletými deťmi stretávať rovnako. Pokiaľ ide o realizáciu styku počas bežného roka každú stredu v čase od 16.00 hod. do 18.30 hod., súd prvej inštancie pri tejto úprave nezohľadnil fakt, že rodičia bývajú v rôznych mestách vzdialených cca 25 km (Nitra - Hlohovec). V prípade nepriaznivého počasia a najmä v zimnom

období, ako aj počas covidovej pandémie, kedy nebude môcť s nimi tráviť čas vonku, je nepredstaviteľné, že maloleté deti v mieste ich bydliska vyzdvihnú, privezie k sebe domov a následne odvezie do miesta ich bydliska v tak krátkom časovom intervale, nakoľko v mieste ich bydliska mu nie je umožnené styk s maloletými realizovať. Z uvedeného dôvodu navrhol buď styk v tomto dni rozšíriť, alebo uložiť matke povinnosť maloleté deti priviesť do miesta jeho bydliska. Taktiež počas letných prázdnin navrhol upraviť styk s maloletými deťmi už od piatka. Tiež poukázal na to, že matka s ním odmieta komunikovať, resp. ho informovať ohľadom záležitostí maloletých detí, kedy ho ani pre preberaní maloletých detí žiadnym spôsobom neinformuje. S poukazom na uvedené navrhol, aby matke bola uložená aj povinnosť pravidelne ho informovať o podstatných veciach týkajúcich sa maloletých detí. Navrhol, aby odvolací súd v zmysle ust. § 389 CSP napadnutý rozsudok zrušil a vec vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a rozhodnutie.

3. Manželka v písomnom vyjadrení k odvolaniu manžela poukázala na to, že už je to takmer rok, čo účastníci nežijú v spoločnej domácnosti, z čoho jednoznačne vyplýva, že ich manželstvo dlhodobé a trvalo neplní základné spoločenské funkcie. K možnosti obnovenia manželského spolužitia v konaní sa opakovane a rezolútne vyjadrila negatívne s tým, že na jej strane nie je žiadna vôľa zotrvať v manželskom zväzku s manželom. Dôvodnosti návrhu na rozvod manželstva nakoniec prisvedčuje i vyjadrenie samotného manžela na poslednom pojednávaní. Z týchto dôvodov považuje odvolanie manžela voči výroku I. napadnutého rozhodnutia súdu prvej inštancie za zjavne nedôvodné. Vo vzťahu k súdom prvej inštancie upravenej výške výživného pre maloleté deti uviedla, že výživné vo výške 300 eur mesačne manžel platí dobrovoľne už od jej odchodu zo spoločnej domácnosti. Uvedené osvedčuje, že takto určené výživné zodpovedá možnostiam a schopnostiam manžela, preto považuje i odvolanie v tejto časti za nedôvodné. Vo vzťahu k odvolacím námietkam manžela voči výrokom napadnutého rozhodnutia súdu prvej inštancie, ktorým boli maloleté deti zverené do jej osobnej starostlivosti a určený rozsah stretávania manžela s deťmi uviedla, že napadnuté rozhodnutie v tejto časti plne reflektuje záujmy maloletých detí, ich aktuálny vek a vzťah s otcom, ako i právo otca, s ktorým deti nežijú v spoločnej domácnosti stretávať sa s deťmi v dostatočnom rozsahu tak, aby si s nimi mohol vytvárať plnohodnotný vzťah. Navrhla napadnuté rozhodnutie súdu prvej inštancie ako vecne správne a zákonné v celom rozsahu potvrdiť.

4. Kolízny opatrovník v písomnom vyjadrení k odvolaniu manžela (otca) uviedol, že napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie považuje za zákonný a správny a navrhol ho v celom rozsahu potvrdiť.

5. Krajský súd v Nitre ako súd odvolací (§ 34 Civilného sporového poriadku, ďalej CSP) preskúmal napadnuté rozhodnutie súdu prvej inštancie, ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo (§ 65, § 66 Civilného mimosporového poriadku, ďalej CMP) bez nariadenia odvolacieho pojednávania a dospel k záveru, že napadnuté rozhodnutie súdu prvej inštancie je potrebné v zmysle ustanovenia § 389 ods. 1 písm. b/ CSP zrušiť a vec vrátiť súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

6. Predmetom tohto konania je návrh manželky na rozvod manželstva s manželom a na úpravu výkonu rodičovských práv a povinností na čas po rozvode manželstva k maloletým deťom H. - K., nar. XX. XX. XXXX a I., nar. XX. XX. XXXX. V podanom návrhu manželka dôvodila, že jej manželstvo s manželom si neplní základné spoločenské funkcie a z jej strany neexistuje vôľa zotrvať naďalej v nefunkčnom manželskom zväzku a obnoviť manželské spolužitie. Navrhla, aby spolu s rozvodom manželstva súd upravil práva a povinnosti k maloletým deťom tak, že tieto zverí do jej osobnej starostlivosti s tým, že obaja rodičia budú maloleté deti zastupovať a spravovať ich majetok a aby otcu zaviazal prispievať na výživu maloletého K. výživným vo výške 240 eur mesačne a na výživu maloletej I. výživným vo výške 160 eur mesačne.

7. Podľa § 2 ods. 1 CMP na konania podľa tohto zákona sa použijú ustanovenia Civilného sporového poriadku, ak tento zákon neustanovuje inak.

8. Podľa § 389 ods. 1 písm. b/ CSP odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie zruší, ak súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces, ak tento nedostatok nemožno napraviť v konaní pred odvolacím súdom.

9. Obsahom práva na spravodlivý súdny proces je umožniť každému bez akejkoľvek diskriminácie reálny prístup k súdu, pričom tomuto právu zodpovedá povinnosť súdu vo veci konať a rozhodnúť.

Právo na spravodlivý súdny proces je naplnené tým, že súdy zistia skutkový stav, a po výklade a použití relevantných právnych noriem rozhodnú tak, že ich skutkové a právne závery nie sú svojoľné, neudržateľné alebo prijaté v zrejmom omyle konajúcich súdov, ktorý by poprel zmysel a podstatu práva na spravodlivý proces. Do práva na spravodlivý proces ale nepatrí právo strany, aby sa všeobecný súd stotožnil s jej právnymi názormi, navrhovaním a hodnotením dôkazov (IV. ÚS 252/04), ani právo na to, aby bola strana sporu pred všeobecným súdom úspešná, teda aby sa rozhodlo v súlade s jej požiadavkami (I. ÚS 50/04).

10. Pod porušením práva na spravodlivý proces treba rozumieť taký závadný procesný postup súdu, ktorým sa strane znemožní realizácia jej procesných práv, priznaných mu v civilnom konaní za účelom obhájenia a ochrany jej práv a právom chránených záujmov. Ide teda o taký postup súdu, ktorý znemožňuje strane sporu realizáciu procesných práv a právom chránených záujmov, priznaných mu Civilným sporovým poriadkom na zabezpečenie svojich práv a oprávnených záujmov.

11. Podľa § 220 ods. 2 CSP v odôvodnení rozsudku súd uvedie, čoho sa žalobca domáhal, aké skutočnosti tvrdil, aké dôkazy označil, aké prostriedky procesného útoku použil, ako sa vo veci vyjadril žalovaný a aké prostriedky procesnej obrany použil. Súd jasne a výstižne vysvetlí, ako posúdil podstatné skutkové tvrdenia a právne argumenty strán, ktoré skutočnosti považuje za preukázané a ktoré nie, ktoré dôkazy vykonal, z ktorých dôkazov vychádzal a ako ich vyhodnotil, prečo nevykonal ďalšie navrhnuté dôkazy a ako vec právne posúdil, prípadne odkáže na ustálenú rozhodovaciu prax. Súd dbá, aby odôvodnenie rozsudku bolo presvedčivé.

12. Právo strany na riadne odôvodnenie rozhodnutia je jednoznačne takým procesným právom, ktoré mu je v civilnom konaní priznané za účelom obhájenia a ochrany jeho práv a právom chránených záujmov. Odôvodnenie rozsudku súdu musí mať náležitosti uvedené v ustanovení § 220 ods. 2 CSP, musí obsahovať výklad opodstatnenosti, pravdivosti, zákonnosti a spravodlivosti výroku rozsudku. Súd sa v odôvodnení svojho rozhodnutia musí vyrovnávať so všetkými rozhodujúcimi skutočnosťami a ich myšlienkový postup musí byť v odôvodnení dostatočne vysvetlený nielen s poukazom na všetky skutočnosti zistené vykonaným dokazovaním, ale tiež s poukazom na prijaté právne závery. Účelom odôvodnenia rozsudku je predovšetkým preukázať správnosť rozsudku; odôvodnenie musí byť súčasne preskúmateľné.

13. Odvolací súd po prejednaní veci dospel k záveru, že napadnuté rozhodnutie súdu prvej inštancie je potrebné zrušiť a vec vrátiť súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie, keď mal za to, že rozsudok súdu prvej inštancie nezodpovedá požiadavkám kladeným na riadne odôvodnenie rozhodnutia a pre nedostatok dôvodov je potrebné považovať ho za nepreskúmateľné a nespôsobilé odvolacieho prieskumu. Pokiaľ manžel v podanom odvolaní namietal, že súd prvej inštancie nedostatočne skúmal príčiny rozvratu vzťahov manželov, je k tejto jeho odvolacej argumentácii potrebné prisvedčiť, keď z napadnutého rozhodnutia nie je vôbec možné zistiť, v čom súd prvej inštancie vzhliadol príčinu rozvratu manželstva účastníkov konania. K uvedenému odvolací súd tiež dopĺňa, že z napadnutého rozhodnutia nie je vôbec možné zistiť, odkedy si manželstvo účastníkov konania neplní svoje funkcie s dopadom na vážnosť a trvalosť rozvratu vzťahov, keď v zásade doposiaľ možno len vyvodíť, že je to minimálne od podania návrhu manželkou na súd, pretože z rozhodnutia súdu prvej inštancie tieto zásadné skutočnosti nevyplývajú. Odôvodneniu toho, prečo súd prvej inštancie pristúpil k rozvodu manželstva, súd venoval odsek 31. odôvodnenia jeho rozhodnutia, v ktorom len vo všeobecnej rovine, bez prijatých záverov vo vzťahu k zisteným skutkovým okolnostiam tejto veci, konštatoval vážnosť a trvalosť narušenia vzťahov manželov. Takéto odôvodnenie rozhodnutia je potrebné považovať za nedostatočné, pretože z neho nie je vôbec možné zistiť, z akých skutkových okolností a prijatých právnych záverov súd pri svojom rozhodovaní vychádzal. Rovnako je potrebné rozhodnutie súdu prvej inštancie považovať za nespreskúmateľné i vo vzťahu k prijatej úprave práv a povinností rodičov k maloletým deťom na čas po rozvode manželstva, keď taktiež z napadnutého rozhodnutia nie je vôbec zrejmé to, prečo súd prvej inštancie rozhodol tak, ako to vyplýva z výroku jeho rozhodnutia. Tejto časti rozhodovania súd prvej inštancie z hľadiska ním prijatých záverov venoval bod 32. odôvodnenia svojho rozsudku, v ktorom opätovne len vo všeobecnej rovine odôvodnil prijaté závery o úprave práv a povinností rodičov, bez toho, že by akokoľvek s ohľadom na prejednávané okolnosti tejto veci a zistený skutkový stav uviedol, prečo práve takúto úpravu výkonu rodičovských práv a povinností vo vzťahu k maloletým deťom na čas po rozvode manželstva považoval za správnu a v súlade s najlepším záujmom maloletých detí, na ktorý v závere poukázal.

14. Keďže napadnuté rozhodnutie súdu prvej inštancie doposiaľ neposkytlo odpoveď na všetky právne a skutkovo relevantné otázky súvisiace s predmetom súdnej ochrany, odvolací súd postupom v zmysle ustanovenia § 389 ods. 1 písm. b/ CSP pristúpil k zrušeniu napadnutého rozhodnutia súdu prvej inštancie, pretože vzhľadom na jeho nepreskúmateľnosť nie je ani spôsobilé odvolacieho prieskumu, s tým, že súd prvej inštancie opätovne vo veci rozhodne na základe riadne zisteného skutočného stavu a svoje rozhodnutie i dostatočne odôvodní. Názorom odvolacieho súdu je súd prvej inštancie viazaný (§ 391 ods. 2 CSP).

Toto rozhodnutie bolo v senáte prijaté pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).